

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8717010359.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Rotha a prísediacich Michala Havaša a Mgr. Stanislava Spišiaka, v trestnej veci obžalovaného C.. R. D., trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 23. októbra 2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný

C.. R. D., nar. X. X. XXXX X. M., trvale bytom Ž., okres Poprad, toho času vo väzbe v ÚVV Prešov od 23. 11. 2016

je vinný, že

od presne nezistenej doby roka 2010 až do dňa 14. 2. 2016 v obci Ž. v rodinnom dome č. XXX, okres Poprad, pod vplyvom alkoholických nápojov opakovane v rôznych časových intervaloch napádal svojich rodičov L. D., ako aj U. D., s ktorými žil v spoločnej domácnosti, a to tým spôsobom, že ich bil a udieral rukami, kopal do rôznych častí tela, vulgárne im nadával a oslovoval ich kokot a piča a zároveň sa im vyhrážal, že ich oboch zabije, čím takto svojím správaním u poškodených L. D. a U. D. vyvolal neustály strach o ich život a zdravie a spôsoboval im fyzické a psychické utrpenie,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi a vyhrázaním a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad 6T/93/2016 zo dňa 27. 9. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 11. 2016 a ktorým mu bol podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skúšobnú dobu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 32 mesiacov a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov, ktorým trestným rozkazom súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad 4T/75/2016 zo dňa 3. 8. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 8. 2016 a trestného rozkazu Okresného súdu Poprad 0T/72/2016 zo dňa 4. 4. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. 4. 2016, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušuje výroky o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad 4T/75/2016 zo dňa 3. 8. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 8. 2016 a trestného rozkazu Okresného súdu Poprad 0T/72/2016 zo dňa 4. 4. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. 4. 2016, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) písm. d) Trestného zákona mu ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 5. 5. 2017 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 405/16 zo dňa 4. 5. 2017 na obvineného C.. R. D. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby roka 2010 až do dňa 14. 2. 2016 v obci Ž. v rodinnom dome č. XXX, okres Poprad, pod vplyvom alkoholických nápojov opakovane v rôznych časových intervaloch napádal svojich rodičov L. D., ako aj U. D., s ktorými žil v spoločnej domácnosti, a to tým spôsobom, že ich bil a udieral rukami, kopal do rôznych častí tela, vulgárne im nadával a oslovoval ich kokot a piča a zároveň sa im vyhrážal, že ich oboch zabije, čím takto svojím správaním u poškodených L. D. a U. D. vyvolal neustály strach o ich život a zdravie a spôsoboval im fyzické a psychické utrpenie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, v zmysle ktorého zistil nasledovné: Obžalovaný C.. R. D. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý je mu obžalobou kladený za vinu. Vo svojej výpovedi uviedol, že poškodených, ktorí sú jeho rodičmi, nikdy fyzicky ani psychicky netýral a nikdy sa nedopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu tak, ako to popisuje obžaloba. Pripustil, že v spoložití medzi ním a rodičmi existovali konflikty, podobne ako v každej domácnosti, ktoré však mali sporadický a verbálny charakter. Odmietol, aby sa vo vzťahu k rodičom správal agresívne pod vplyvom alkoholu. Má za to, že rodičia podali na neho trestné oznámenie pod vplyvom brata Y. a jeho syna L. so zámerom materiálne si polepšiť, o čom svedčí skutočnosť, že od septembra 2016 sa brat Y. stal vlastníkom domu rodičov, ktorí tento dom na neho previedli. V ďalšej časti využil svoje právo a odmietol vo veci ďalej vypovedať. Takisto odmietol odpovedať na prípadné otázky. V priebehu vykonávania dôkazov sa k týmto vyjadroval, keď poukazoval na to, že jeho trestné stíhanie je iba súhrou nešťastných okolností, pretože on bol fyzicky napadnutý zo strany matky, ktorá bola v tom čase v podmienke a následne bola vzatá do väzby, na čo rodina prestala s ním komunikovať a zazlievala mu, že to má byť on, kto dostal matku do väzby. Brat mu potom povedal, že sa proti nemu spoja a dostanú do väzby aj jeho. Výpovede svedkov, či už brata alebo jeho manželky, považuje za účelové a zavádzajúce, keď títo mali z jeho trestného stíhania majetkový prospech. Pre jeho trestné stíhanie neexistujú žiadne objektívne dôkazy, pretože pokiaľ by toľké roky týral rodičov, musel by si to niekto iný všimnúť. Rovnako nesúhlasil so závermi znaleckých posudkov, podľa ktorých za psychický

stav svojich rodičov môže výlučne on. Jeho rodičia sú dlhodobí psychiatrickí pacienti, ktorí sa liečili aj v období, keď bol pracovne v zahraničí.

Svedkyňa poškodená - U. D., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. Z oboznámených výpovedí svedkyne z prípravného konania súd zistil, že táto vypovedala, že obžalovaný - jej syn, ju fyzicky napádal od r. 2010 v nepravidelných intervaloch, vždy keď bol opitý. Poukázala na to, že napr. 2 mesiace bol triezvy a potom mesiac vkuse pil. V období, keď pil, ju fyzicky, ako aj psychicky napádal dennodenne. Presným obdobiam a časom sa bližšie vyjadriť nevedela, ale prebiehalo to až dovtedy, kým syn neodišiel z domu. Syn ju opakovane udieral päťou svojej ruky do tváre a opakovane ju škrtil. Lekársku pomoc nevyhľadávala, ako matka všetko trpela a snažila sa syna chrániť. Obdobným spôsobom útočil aj na jej manžela (otca obžalovaného), ktorého bil päšťami. Ako rodičia trpeli, až kým to všetko nepresiahlo únosnú hranicu. Obžalovaný počas toho, ako pil, sa neustále vyhrážal, že ju zabije, že obidvoch rodičov dostane do „lochu“ a že bude žiť tak, ako on chce. Počas toho používal aj rôzne nadávky. Keď obžalovaný nepil, bol normálny slušný človek, s ktorým sa dalo bývať, vychádzať. V dôsledku dlhodobého týrania zo strany obžalovaného spolu s manželom boli v zlom psychickom stave. Dňa 4. 2. 2016 bol obžalovaný tiež pod vplyvom alkoholu, tak ju ako aj manžela napadol. Oni sa len bránili, pričom nie je pravda, že ho ohrozovali nožom. Obžalovaný však zavolať políciu a keďže chceli tohto naďalej chrániť, tak na polícii nevypovedali, čo malo napokon za následok, že boli odsúdení v superrýchlom konaní. Po pár dňoch obžalovaný pokračoval vo fáze požívania alkoholických nápojov a keď boli prepustení zo zadržania, uviedol im, že ich dostane do „lochu“. Vo svojich vyhrážkach a fyzických útokoch pokračoval celý týždeň, jeho konanie zo dňa na deň sa stupňovalo. Rozlieval jej kozmetiku, zobral im mobilné telefóny, aby nemohli privolať pomoc a opakovane ich fyzicky napádal údermi päťou. V jeden deň, keď sa obžalovaný vrátil z nákupu, na ktorom nakúpil piva a pálenku, porozbíjal fľaše, pričom porezal si aj palec na ľavej ruke. Opäť sa im začal vyhrážať, že ich dostane do basy. Manžel rozbité sklo potom poupratoval, no ostali malé úlomky. Obžalovaný v noci, keď spala, tieto pozbieral a dal ich pred dvere spálne. Ráno, keď šla zo spálne, na tieto úlomky stúpila a porezala si ľavú nohu. V následnom období im zobral finančnú hotovosť 2.000,- eur, ktorú našiel v barovej skrinke. Žiadal ho, aby peniaze vrátil, no on tvrdil, že ich nemá. Volala preto manželovi, ktorý bol v tom čase u svojej mamy a ktorý sa vrátil domov aj s baterkou, nakoľko bola už noc. Baterku potom položil na stôl. Keď manžel obžalovaného pýtal, kde sú peniaze, tento ho strčil do stola, na ktorý manžel spadol a stôl sa rozbil. Nakoniec našla v jeho bunde 1.600,- eur, zvyšné peniaze nenašli, pričom obžalovaný povedal, že si ich nechá, lebo potrebuje nové zuby. Na druhý deň, keď sa zobudila, na podlahe v izbe obžalovaného našla kvapky krvi, ktoré pochádzali z porezaného palca, keď sa v noci obžalovaný s jej manželom naťahoval. Tú krv začala čistiť, na čo obžalovaný začal na ňu kričať, čo si to dovoľuje a následne ju napadol. Chytil ju za vlasy, za golier a ťahal ju do haly. Počas toho sa chcela chytiť nohy stola, no stiahla na zem obrus a na zem spadla aj baterka, ktorú položil na stôl predchádzajúcej noci jej manžel. Tú baterku zobrala do ruky a v sebaobrane sa zahnila. Náhodne udrela potom R. baterkou po hlave. Obžalovaný ju potom pustil a utiekol k susedom a odtiaľ zavolať políciu. Policajti ju potom zobrali a nakoniec skončila vo vyšetrovacej väzbe. Keď bola z väzby prepustená, obžalovaný už bol z domu preč a odvtedy ho nevidela. Zdôraznila, že obžalovaný od r. 2010 v nepravidelných intervaloch ju s manželom psychicky a fyzicky týral, spôsoboval im utrpenie v čase, keď pil, bol mimoriadne agresívny a nedal si dohovoríť. Všetko sa to skončilo až vtedy, keď odišiel z domu preč. Z jeho konania je psychicky zničená.

Svedok poškodený L. D., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní tiež využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. V oboznámených výpovediach z prípravného konania uviedol, že od roku 2010 syn R. tak jeho, ako aj manželku v nepravidelných intervaloch fyzicky napádal, a to predovšetkým vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu, kedy bol mimoriadne agresívny. Syn mal fázy, keď alkohol pil a chvíľu nepil. Keď pil, tak pil sústavne 2 - 3 týždne. Počas týchto alkoholových období tak jeho, ako aj manželku udieral päťou najmä do tváre, niekedy do brucha, manželku škrtil, ale aj jeho. Prišiel k nemu zozadu, chytil ho rukou pod krk a škrtil ho. On sa mu vedel ako tak ubrániť, ale manželka to mala ťažšie, nakoľko je menšia a slabšia. Pri týchto útokoch ich aj poranil. Zároveň sa im vyhrážal zabitím, neustále používal vulgárne nadávky „chuj, kokot, piča,...“. S manželkou sa snažili tieto útoky utajiť a syna chrániť až do roku 2016, kedy sa to už stupňovalo a prevalilo. Od začiatku r. 2016 sa im R. vyhrážal, že ich dostane do basy, dňa 4. 2. 2016 na nich zavolať políciu s tým, že ho mali naháňať s nožmi a vyhrážať sa mu, čo nebola pravda, no keďže sa ho snažili ochrániť, na polícii nevypovedali. Nakoniec aj tak boli odsúdení v superrýchlom konaní. Keď sa vrátili domov, syn sa im naďalej vyhrážal, že ich dostane do basy, že využije, že sú v podmienke. Schwálne ich provokoval, manželke povylieval kozmetiku, jeho zbil. Raz v sobotu v noci mu manželka volala, že má strach, že na ňu Z. útočí. Zobral kovovú baterku a šiel domov.

Syn bol opitý, kričal na manželku, nadával im. Zobral im z barovej skrinky peniaze 2.000,- eur, ktoré nechcel vrátiť. Potom ho strčil do stolíka, ktorý spadol a rozbil sa. Z rozprávania manželky vie, že táto na druhý deň mala čistiť v R. izbe krv, ktorý ju potom napadol, na čo sa snažila brániť a dostala sa k baterke, ktorou sa ohnala a náhodne ho trafila do hlavy. Na to syn z domu ušiel rovno k susedom a zavolať políciu. Manželka potom skončila vo väzbe, z ktorej sa vrátila niekedy v júni 2016. Syn R. už doma nebol, lebo ho z domu vyhodil. Zdôraznil, že syn R. tak jeho, ako aj manželku od r. 2010 neustále psychicky a fyzicky týral, on z toho všetkého skončil dvakrát na psychiatrii. Po tom, čo R. odišiel z domu, začali žiť nový život.

Svedok L. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný je jeho strýko, pričom má vedomosť o fyzickom napádaní svojich starých rodičov, pretože bývali v spoločnej domácnosti. On spolu so svojimi rodičmi býval na poschodí rodinného domu, obžalovaný so starými rodičmi býval na prizemí. K útokom dochádzalo prevažne po požití alkoholických nápojov, keď strýko veľmi často pil a potom bil starých rodičov, najmä päšťami, prípadne babku škrtil. On osobne bol možno päťkrát do roka svedkom takéhoto napádania, ale koľko rokov to celkovo trvalo, to uviesť nevie. Boli aj situácie, že strýko nepil a 2 mesiace bol pokoj. Vždy, keď sa niečo udialo, babka kričala o pomoc. Keď jej prišiel pomôcť, tak bol svedkom ich napádania. Väčšinou na pomoc chodieval jeho otec, ktorý keď prišiel, tak väčšinou sa situácia ukludnila, no stalo sa, že strýko napadol aj jeho, chytil ho za odev a šmaril o stenu. Takisto vie, že strýko napadol aj jeho otca, keď ho raz päšťami udieral do hlavy. On bol v podstate svedkom toho, ako strýko útočil na babku, nebol svedkom, keď tento mal napádať deda. Babka po škrtení mala modriny či už okolo krku alebo na tele. Situácia sa zintenzívnila začiatkom minulého roka kvôli tomu, že obžalovaný napadol babku, ktorá ho v sebaobrane udrela, pričom babka potom skončila vo vyšetrovacej väzbe. Spomína si, že strýko mal aj potýčku s dedom, pri ktorej však zasiahol jeho otec a dedovi sa nič nestalo. Dedovi však obžalovaný vulgárne nadával. Raz sa dedo sťažoval, že mal rozbitý nos a že ho napadol strýko. Takisto vie, že aj iným spôsobom robil obžalovaný starým rodičom zle, keď v noci babke splachoval kozmetiku, porozbíjal sklo a črepy jej potom položil pred dvere, na ktoré táto ráno stúpila a porezala sa na nohe. Takisto keď prišiel opitý, v zime otváral okná, aby bola zima, alebo si ľahol do postele starých rodičov s tým, že tam bude spať a do postele ich nepustil. Robil im aj ďalšie schválnosti, napr. im v noci zapaloval svetlo. Vulgárne nadávky používal aj vo vzťahu k babke a takisto použil aj vyhrážky zabitím, resp. vyhrážky vo vzťahu k starým rodičom, že ich dostane do basy. Takto sa k svojim rodičom obžalovaný správal vtedy, keď pil alkohol, keď nepil, bol celkom normálny. Vie, že strýko pomerne často striedal zamestnania, nikdy nevydržal dlhšie pracovať. Takisto zarábali veľmi málo, na domácnosť žiadne peniaze nedával. Babka ho prosila, že im nemusí nič dávať, len nech nepije. Tiež vie, že babke mal vo februári zobrať peniaze.

Svedok U. Y. D., brat obžalovaného, na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. V oboznámenej výpovedi z prípravného konania uviedol, že prvé problémy s R. sa začali, keď dokončil vysokú školu. Vtedy sa u neho začali prejavovať sklony k alkoholu, a potom vystrájal. Na začiatku pil iba sem-tam, no naozajstné problémy začali v r. 2010, keď dostal výplatu a začal piť. Čím dlhšie pil, tým bol agresívnejší a počas toho, ako bol agresívny, útočil na rodičov, ktorých fyzicky, ako aj psychicky napádal. Pri týchto útokoch používal najmä päste, ktorými udieral všetkých naokolo. Nakoľko so svojím bratom a rodičmi bývali v jednom dome, vždy keď počul veľký krik, utekal na pomoc k rodičom. Bolo to niekoľko desiatok krát. R. fyzicky útočil aj na neho, rodičom robil stále zle, mame vylieval šampóny, kozmetiku, keď rodičia spali, tak im otváral okná, svietil im.

Svedkyňa Š. D., švagriná obžalovaného, ktorá s ním bývala v spoločnej domácnosti, na hlavnom pojednávaní rovnako využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. V oboznámenej výpovedi z prípravného konania uviedla, že s obžalovaným bývala v spoločnom rodinnom dome až do apríla 2016, kedy jej svokor - otec obžalovaného tohto vyhodil z domu. Keď bol švagor triezvy, bol v pohode, no keď si vypil, bol veľmi agresívny. Vo väčšine prípadov ona bola svedkom len slovných útokov, pretože keď R. vystrájal, na pomoc k svokrovcom nechodila, ale chodil tam iba jej manžel a neskôr aj syn. Počula vtedy, ako R. každému nadáva, pričom používal všetky možné nadávky. O fyzických útokoch na svokrovcov vie iba z počutia. Raz bola svedkom toho, ako R. bil jej manžela do hlavy a do hrudníka. Problémy s R. boli vždy, keď pil, pričom v poslednom období pil veľa a stále.

Svedkyňa C. V. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je bývalá spolužiačka a priateľka obžalovaného ešte z obdobia vysokoškolského štúdia. Takisto pozná aj rodičov obžalovaného. S obžalovaným spoločne žili na internáte v období rokov 1989 - 1995, pričom počas celej tejto doby u

obžalovaného nezaznamenala žiadne prejavy agresívneho správania, či vulgárnosti. Ich vzťah potom skončil, no nie z dôvodu správania sa obžalovaného. Niekedy v r. 2010 ju telefonicky kontaktovala matka obžalovaného, že Z. je na tom veľmi psychicky zle a že za všetko môže ona. Ona potom v rozmedzí rokov 2010 - 2015 pravidelne navštevovala Z. a jeho rodičov v mieste ich bydliska, možno aj štyrikrát do roka, pričom stále registrovala, ako mama mala k Z. pozitívny vzťah, hladkala ho, chválila ho. Od Z. vie, že jeho otec v mladšom období ho mal biť a rovnako sa mal správať aj k jeho mame, čo napokon malo viesť k tomu, že táto sa začala psychiatricky liečiť kvôli depresiám. Rovnako od Z. vie, že situácia v rodine sa mala zhoršiť v r. 2015 čo vo vzťahu k alkoholu, ktorý užíval jeho otec a takisto sa zhoršil aj psychický stav jeho matky, čo malo skončiť tým, že samotná matka ho napadla a skončila vo väzení. Bola aj v kontakte s bratom obžalovaného - Y., ktorý Z. vyčítal, že dostal matku do väzenia a že sa postará o to, aby aj on tam skončil, pričom otec potom zrušil Z. trvalý pobyt a ten, keďže nemal kde bývať, tak býval u jej rodičov v Poprade. Rovnako vie, že aj Z. mal už v tom období problémy s alkoholom, no vo vzťahu k nej nikdy nebol agresívny. Pri návštevách v rodine obžalovaného nikdy nemala pocit, aby sa rodičia obžalovaného báli, rovnako ani jeho brat sa na jeho adresu nikdy negatívne nevyjadroval. Zo strany obhajoby k predloženej fotografii zo strany obžalovaného uviedla, že túto fotografiu už v minulosti videla, zaslal jej ju Z., pričom ide o fotografiu z roku 2012, na ktorej mal byť zbitý zo strany otca. Zdôraznila, že nikdy neregistrovala, aby obžalovaný mal negatívny vzťah k svojim príbuzným, naopak jeho otec mu stále vyčítal, že je neschopný, že nevie si nájsť uplatnenie, prácu, že sa nechal obabrať o veľké peniaze. Kým nezobrali mamu obžalovaného do väzby, nezaznamenala, aby sa niekto na obžalovaného sťažoval, aby nadmerne pil. Až po tejto udalosti jej povedal brat obžalovaného, že Z. strašne pije.

Svedok C.. U. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná od vysokej školy, nikdy na ňom agresívne prejavy neregistroval. Po skončení školy už v nejakom pravidelnom kontakte neboli, ale asi 3 mesiace predtým, než obžalovaný bol vzatý do väzby, tento u neho pracoval. Spočiatku s obžalovaným problémy neboli, ale potom začal popíjať alkohol, a preto s ním rozviazal pracovný pomer. Keď mu to oznamoval, bol tiež opitý, na toto oznámenie reagoval iba plačom bez toho, aby mu vynadal. O agresívnom správaní obžalovaného k rodičom poznatky nemá, pretože s týmito bol v kontakte možno pred 15 rokmi dozadu. Iba keď u neho obžalovaný pracoval, hovoril niečo vo všeobecnosti, že má nejaké problémy s rodičmi, ale nejako bližšie to nerozoberali.

Svedok U. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná od svojich detských čias. Je síce medzi nimi vekový rozdiel asi 10 rokov, no keď nastúpil na strednú školu, spoznal obžalovaného. Nebýval v susedstve s obžalovaným, ale asi 1,5 km od neho, pričom poznal ho ako priateľského človeka a žiadne prejavy agresivity na ňom neregistroval. Vie však, že obžalovaný mal problémy s alkoholom a keď pil, tak pil v ťahu, teda viac dní za sebou. On sa potom snažil s ním nestretávať, nepociťoval potrebu byť s ním v kontakte, nevie teda posúdiť, ako sa správal v obdobiach, keď požíval alkohol. Párkrát obžalovaného navštívil aj v jeho domácnosti, pričom neregistroval žiadne negatíva spojené s jeho správaním sa vo vzťahu k rodičom. Zo Ž. sa potom odsťahoval v r. 2011, no aj po tomto období ho bol ešte párkrát navštíviť. Ani pri týchto návštevách v tomto neskoršom období si nič negatívne nevšimol a ani neregistroval, aby bol opitý. Jeho návštevy však neboli spontánne, ale zväčša sa predtým telefonicky dohodli. Boli situácie, že keď volal obžalovanému, bol opitý a vtedy neprišiel. Na rodičoch obžalovaného si nikdy nevšimol, aby sa títo mali ho báť. Nevšimol si na nich ani známky násillia, ale registroval sťažnosti, že by si mal nájsť prácu, má viesť riadny život a osamostatniť sa a že by nemal piť. Nebol svedkom toho, aby obžalovaný fyzicky napádal iné osoby, naopak raz obžalovaného napadol šofér autobusu, pričom tento sa nijako nebránil.

Za účelom posúdenia duševného stavu obžalovaného bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, MUDr. Andrea Remecká, ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala, že znaleckým vyšetrením obžalovaného dospela k záveru s diagnostikovaním poruchy psychiky a správania sa s nadužívaním alkoholu v III. štádiu závislosti podľa Jelínka. Osobnosť obžalovaného je anomálne štruktúrovaná so znakmi impulzivity a nezdržanlivosti, prítomnosť duševnej choroby nebola u neho zistená. Jeho myslenie je v kontakte s realitou, nie sú u neho prítomné poruchy vnímania, jeho pamäťové schopnosti, ani intelekt nejavia známky hrubého poškodenia. Bola u neho zistená anomálne štruktúrovaná osobnosť, konkrétne sa jedná o zmiešanú poruchu osobnosti, emočne nestabilnú so znakmi impulzivity a nezdržanlivosti, ktorá sa prejavuje nízkou frustračnou toleranciou, tendenciou jednať nepredvídateľne, bez uváženia dôsledkov s tendenciou ku konfliktom, nestálou náladou, neschopnosťou poučiť sa z predchádzajúcej negatívnej skúsenosti, tendenciou zvaľovať vinu na iných a tiež sú prítomné zmeny hodnotovej orientácie osobnosti, ktoré sú následkom nadužívania

alkoholu. Obžalovaný takisto udával, že je dlhodobo psychiatricky liečený pre depresívnu poruchu, ktorá však v čase vypracovania znaleckého posudku bola v kompenzovanom stave. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku znalec hodnotil ako znížené nepodstatnou mierou vplyvom jednoduchej opitosti. Konania, pre ktoré je stíhaný, sa nemohol dopúšťať pod vplyvom duševnej choroby. Chápe zmysel trestného konania, z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť, ale vzhľadom k diagnostikovanému rozvinutej závislosti na alkohole, navrhuje uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, a to aj napriek nekritickému postoju, keďže sa predpokladá priaznivý efekt tohto opatrenia na jeho ďalší život a fungovanie.

Znalkyňa z odboru psychológie, PhDr. Ľubica Pokrievková (ktorý znalec podával psychologický znalecký posudok na obžalovaného) na hlavnom pojednávaní vypovedala, že psychologickým vyšetrením obžalovaného dospela k záveru, že ide o osobnosť anomálne štruktúrovanú, ovplyvnenú dlhodobým nadužívaním alkoholu, ktorá skutočnosť mala vplyv aj na stav centrálnej nervovej sústavy. Dlhodobé nadužívanie alkoholu sa u obžalovaného prejavilo aj zvýšením impulzivity a dráždivosti, teda že aj menší podnet môže vyvolať intenzívnu reakciu, znížená je aj racionálna kontrola správania, do popredia sa dostávajú afekty, zvýšená je útočnosť a agresivita voči okoliu, najmä v situáciách ohrozenia. Medziľudské vzťahy sú u neho emočne ploché, skôr povrchné, časté sú konfliktné vzťahy a znížená je schopnosť prijať zodpovednosť.

Znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, MUDr. Beáta Kantorová (ktorý znalec v prípravnom konaní podával znalecký posudok o duševnom stave poškodených) na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k poškodenej U. D. dospela k záveru, že táto trpí diagnózou recidivujúcej depresívnej poruchy, ktorá patrí medzi poruchy nálady a prejavuje sa hlavne smútkom, únavou, celkovým spomalením, neistotou, nízkou toleranciou na stres. Na diagnózu depresívnej poruchy sa liečila na psychiatrickej ambulancii od r. 1998 až do času vyšetrenia, pričom jej zdravotný a psychický stav závisel od situácie v domácom prostredí. Jej psychický stav zhoršovalo konanie obžalovaného, ak sa nachádzal pod vplyvom alkoholu, kedy jeho správanie bolo agresívne. V čase, keď bol v triezvom stave, podľa vyjadrenia oboch poškodených, bol obžalovaný slušný človek. Konanie obžalovaného vzhľadom k požívaniu alkoholu, vplyvom ktorého bolo heteroagresívne s vyhrázaním, osočovaním a postupným narastaním agresivity nielen voči obom rodičom, ale aj voči majetku, viedlo u poškodenej k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy. Osobnosť poškodenej je senzitivne reagujúca, na podklade depresívnej poruchy sú znížené adaptačné schopnosti, aj pri liečbe pri stresových situáciách sa jej zdravotný psychický stav môže zhoršovať. Vo vzťahu k poškodenému L. D. uviedla, že tento v čase vyšetrenia trpel na adaptačnú poruchu, ktorá vznikla pôsobením vonkajšieho faktoru s prejavmi smútku, strachu a obáv. Jeho psychický stav bol zhoršený po tom, ako jeho manželka bola vzatá do väzby, na základe čoho nezvládol túto stresujúcu situáciu a vplyvom depresívnej symptomatológie a obáv došlo u neho po 15-ročnej abstinencii od alkoholu k recidíve pitia s nutnou hospitalizáciou na psychiatrickom oddelení Všeobecnej nemocnice Levoča za účelom zastavenia stavu v pití a detoxikácie. Hospitalizácia v krátkej dobe dvakrát. Podľa vyjadrenia syna Y. počas prijímania na oddelenie vplyv na dekompenzáciu a recidívu pitia malo správanie syna R. D., ktorý pije a psychicky ničí rodičov, útočí na nich, vymýšľa si na nich rôzne veci. Vie hrať divadlo, chce pôsobiť, aký je inteligentný. Pri prijíme L. D. udával: „keby som nepil, obesil by som sa, pijem vodku, je mi zle, syn nás týra“. Z objektívneho nálezu pri prijíme bolo lekárom konštatované „stav dekompenzovaný na reaktívnej báze, pri nepriaznivej situácii v rodinnom prostredí“. Z prepúšťacej správy bola u poškodeného diagnostikovaná akútna stresová reakcia so samovražednými úmyslami a recidívou pitia po 15-ročnej abstinencii. Posledná kontrola v psychiatrickej ambulancii v čase vyšetrenia bola dňa 15. 8. 2016, kedy bol stav s abstinenciou a pretrvávala mierna depresívna symptomatológia. L. D. bol liečený na psychiatrickej ambulancii od roku 1998 pre syndróm závislosti na alkohole. Pri pravidelných kontrolách bola konštatovaná abstinencia, pričom od r. 2002 bol u neho zistený výskyt depresívnych rozváh pri rodinných problémoch. Vplyv C. R. D. na psychické zdravie poškodeného súvisel s kolísaním nálad, depresiami a strachom, čo viedlo k recidíve pitia. Osobnosť L. D. je celistvá s primeranou kontrolou reality s intelektovými schopnosťami v pásme priemeru a s psychickými rozladami vplyvom dlhotrvajúcej stresovej situácie v domácom prostredí.

Uvedená znalkyňa vo svojej výpovedi ďalej poukázala na skutočnosť, že u poškodenej U. D., ktorá trpela depresívnou poruchou, ktorá sa podľa zdravotnej dokumentácie zhoršovala jednak na podklade meteosenzitivného reagovania v jarnom a jesennom období vplyvom liekov, antidepresív, došlo pomerne rýchlo k úprave zdravotného stavu, no tento začal výraznejšie kolísť v r. 2004 na podklade rodinných problémov, kedy bol u nej jednorazovo diagnostikovaný sekundárny abus alkoholu vplyvom

stresujúcich faktorov. V priebehu roka na podklade kvalitnej abstinencie a liečby liekom Campral bola liečba ukončená. Vplyvom jej depresívnej poruchy a senzitivne reagujúcej osobnosti bolo konanie jej syna citlivejšie vnímané, o čom svedčí aj skutočnosť z roku 2013, že vplyvom bezmocnosti bola hospitalizovaná na internom oddelení Nemocnice Kežmarok, kde v rámci psychiatrického vyšetrenia jej bola diagnostikovaná nešpecifikovaná reakcia na ťažký stres a stav po požití alkoholu a farmák. V ďalších rokoch bol stav bez epilizácie. Aj keď v prípade poškodenej ide o senzitivnu osobnosť, konanie syna jej stav zhoršovalo a malo vplyv na rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy. Častým príznakom u pacientov s takouto diagnózou môže byť práve to, že na zlepšenie svojho stavu siahajú po alkohole alebo psychoaktívnych, omamných látkach za účelom navodenia úľavy. U L. D. konanie syna viedlo k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy, čo vyústilo v recidíve pitia a ak by nedošlo k hospitalizácii, mohol skratovo reagovať samovražedným konaním. Znalkyňa zároveň zdôraznila, že aj keď obaja poškodení boli liečení na psychiatrii, práve konaním ich syna pod vplyvom alkoholu došlo u nich k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy. Takáto porucha pri pravidelnej liečbe zväčša do roka ustúpi, ale sú pacienti, ktorí napriek liečbe takouto poruchou trpia niekoľko rokov s minimálnymi zlepšeniami. V konkrétnom prípade na zdravotný stav oboch poškodených by priaznivý vplyv mala zmena pobytu obžalovaného. U oboch poškodených v čase, keď obžalovaný s nimi býval v spoločnej domácnosti dochádzalo k obmedzeniam v obvyklom živote, podľa ich výpovedí tým spôsobom, že otec býval radšej v určitých obdobiach u svojej matky a matka sa zamykala v izbe kvôli strachu a úzkosti. V čase, ak bol obžalovaný triezvy, nebáli sa ho a fungovali primerane. Znalkyňa vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že pri vypracovaní znaleckého posudku tiež uvažovala nad možnosťou, že správanie poškodených mohlo mať vplyv aj na správanie obžalovaného, ale obsahom spisového materiálu bol aj znalecký posudok, ktorý vypracovávala v inej veci vo vzťahu k obžalovanému znalkyňa z odboru psychológie PhDr. Antónia Solárová, PhD., kde z klinického testovania zistila, že v osobe obžalovaného ide o osobnosť emočne nestabilnú, ktorá sa charakterovo mení vplyvom alkoholu, jeho etické a morálne city sa znižujú, jeho osobnosť je náladová, výbušná a výpovede sú fabulačné s konfabulačnými tendenciami. Jeho vzťah k rodičom je narušený v dôsledku patologickej štruktúry osobnosti a stupňuje sa konfliktné správanie pri jeho neliečenej závislosti. Na základe uvedeného preto potom konštatovala, že u rodičov šlo o jednorazové zlyhania vplyvom správania sa obžalovaného, a nie že ich pitie malo vplyv na jeho osobnosť. Doplnila, že v čase vypracovania znaleckého posudku nemala k dispozícii znalecký posudok, ktorý v predmetnej veci vo vzťahu k osobnosti obžalovaného podávala znalkyňa PhDr. Pokrievková a s ktorým znaleckým posudkom sa mala možnosť zoznámiť až v priebehu výpovede pred súdom, pričom tento znalecký posudok prakticky zodpovedá tomu, na čo vyššie poukázala a nič nemení na prezentovaných záveroch. Doplnila, že aktuálny zdravotný stav poškodených jej nie je známy, ale v rámci výsluchu v konaní pred súdom sa mala možnosť zoznámiť s aktuálnymi lekárskymi správami, z ktorých v podstate vyplýva, že na strane poškodených došlo k čiastočnému zlepšeniu zdravotného stavu, ale ich účasť na hlavnom pojednávaní by mohla vyvolať negatívne spomienky.

Súd vykonal ďalej dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení poškodeného L. D., registra trestov a charakteristík obžalovaného, výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného, ako aj pripojených trestných spisov súvisiacich s predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného. Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, má znaky trestného činu a že tento skutok spáchal práve obžalovaný C.. R. D.. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti vo svojich výpovediach usvedčujú poškodení - U. D. a L. D. - rodičia obžalovaného, ktorí zhodne popísali skutočnosti súvisiace s tým, že obžalovaný pod vplyvom alkoholických nápojov opakovane v rôznych časových intervaloch od presne nezistenej doby r. 2010 až do dňa 14. 2. 2016, kedy opustil spoločnú domácnosť v obci Ž., v rodinnom dome ich napádal tým spôsobom, že ich bil a udieral rukami, kopal do rôznych častí ich tela, vulgárne im nadával a vulgárne ich oslovoval a vyhrážal sa im, že ich zabije. Súčasne z ich výpovedí vyplynuli skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že takýmto spôsobom im dlhodobo spôsoboval psychické utrpenia, ktoré príkorie museli dlhodobo znášať, pričom v snahe ochrániť svojho syna - obžalovaného, tieto skutočnosti neoznamovali kompetentným orgánom, resp. sa o nich nezdôverovali navonok. Ich výpovede sú v zhode aj s výpovedami ďalších svedkov Y. D. R. Š. D.M., L. D., ďalších príbuzných obžalovaného, ktorí žili v spoločnej domácnosti s obžalovaným a poškodenými, aj keď na bývanie využívali vlastný vyhradený priestor. V súlade s vykonanými dôkazmi, ktoré potvrdzujú zistený skutkový stav, sú aj závery znaleckých posudkov, a to najmä znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Beáty Kantorovej, ktorá vo vzťahu k podaným znaleckým posudkom o duševnom stave poškodených konštatovala, že u poškodenej U. D. bola potvrdená diagnóza recidivujúcej depresívnej poruchy stredne ťažkého stupňa,

príčom konanie obžalovaného viedlo u poškodenej dlhodobo k stavom strachu a úzkosti, čo malo vplyv na jej psychické zdravie a čo viedlo k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy a k syndrómu týranej osoby. Vo vzťahu k poškodenému L. D. v zmysle záverov podaného znaleckého posudku konanie obžalovaného viedlo dlhodobo k poklesu emotivity a úzkosti, čo malo vplyv na jeho psychické zdravie a čo viedlo taktiež k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy a syndrómu týranej osoby. Rovnako aj podaný znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, MUDr. Andrey Remeckej, zodpovedá zisteným záverom súvisiacim s ustálením skutkového stavu, keď u obžalovaného boli konštatované poruchy osobnosti a správania súvisiace s nadužívaním alkoholu v III. štádiu závislosti podľa Jelínka. Zisteným záverom spojeným s ustálením skutkového stavu zodpovedajú aj závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, PhDr. Ľubice Pokrievkovej, ktorá v podanom znaleckom posudku a vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konštatovala vo vzťahu k obžalovanému prítomnosť tendencií k skresľovaniu prežitých udalostí, k pseudológii, teda produkcii vymyslených situácií vrátane tendencie k zbavovaniu sa zodpovednosti a prenášaní zodpovednosti na iných. Znaleckým skúmaním osobnosti obžalovaného bola súčasne u neho konštatovaná zvýraznená hostilita a agresivita, ktorá sa jednoznačne prejavuje v situáciách zníženej racionálnej kontroly, napr. pod vplyvom alkoholu.

Takto vykonané dôkazy jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukazujú vinu obžalovaného, pričom na ustálení skutkového záveru zo strany súdu nemali vplyv výsledky ďalších vykonaných dôkazov, ktoré boli vykonané na návrh obžalovaného a ktoré boli spojené s výpoveďami vypočutých svedkov C. V. V., C. U. F. a U. Y., ktorí vypovedali o vzťahoch v rodine obžalovaného v spoložití s poškodenými, ktorí svedkovia, ako vyplynulo z ich výpovedí, boli iba v príležitostnom osobnom styku so samotnými poškodenými a ktorí uvádzali, že nedisponovali žiadnymi informáciami o protiprávnom konaní obžalovaného vo vzťahu k poškodeným, keď poškodení nikdy sa im nesťažovali na nejaké neadekvátne správanie obžalovaného spojené so spôsobovaním fyzického a psychického utrpenia. Ako vyplynulo z vykonaných dôkazov aj na výpovedi poškodených, poškodení okrem iného uvádzali, že dlhodobo znášali príkoria, ktoré im spôsoboval obžalovaný a súčasne sa snažili dlhodobo obžalovaného, ktorý je ich synom, chrániť. Je potom logické, že poškodení sa o týchto príkoriach nezmieňovali. Na druhej strane z výpovedí vypočutých svedkov vyplynuli skutočnosti, spojené s poznatkami o konzume alkoholu na strane obžalovaného. Vzhľadom na takto vykonané dôkazy potom súd zistený skutkový stav považoval za dostatočne preukázaný a ďalšie návrhy spojené s doplnením dokazovania za účelové, a preto tieto odmietol.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, teda blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenia bitím, údermi a vyhrázaním a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas. Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku alebo plnej osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný C. R. D. bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom všetky tieto odsúdenia z časového hľadiska súvisia s obdobím nasledujúcim po ukončení doby páchania skutku, teda po 14. 2. 2016. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad pod sp. zn.: 0T/72/2016 zo dňa 4. 4. 2016, právoplatným 4. 4. 2016, a to pre prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 1 roka a zároveň mal uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn.: 4T/75/2016 zo dňa 3. 8. 2016, právoplatným dňa 18. 8. 2016 pre prečin podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov. Výrok o treste z predchádzajúceho odsúdenia bol zrušený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn.: 6T/93/2016 zo dňa 20. 9. 2016, právoplatným dňa 25. 11. 2016, a to pre prečin podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s určením skúšobnej doby na 32 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov. Súčasne o treste z predchádzajúcich odsúdení boli zrušené. Z evidencie priestupkov

vyplýva, že obžalovaný bol postihovaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu za skutok spáchaný dňa 12. 4. 2016 pokutou vo výške 15,- eur. V roku 2014 bol postihnutý aj pokutou vo výške 20,- eur aj za priestupok proti majetku. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, z výkonu väzby v danej trestnej veci neboli voči jeho osobe a jeho správaniu zistené nedostatky.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Za takéto konanie obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 7 - 15 rokov. Ako poľahčujúcu okolnosť súd konštatoval v danej veci okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život (jeho predchádzajúce odsúdenia z časového hľadiska pripadajú na obdobie po dobe páchania skutku, ktorá je predmetom tohto trestného stíhania, rovnako aj priestupok proti občianskemu spolunažívaniu). Vo vzťahu k priestupku proti majetku z roku 2014 vzhľadom na jeho charakter a nižšiu spoločenskú závažnosť, súd neprihliadal na túto skutočnosť, ktorá by bola spojená s inými závermi vo vzťahu k vedeniu riadneho života. Priťažujúcu okolnosť súd ustálil v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov. Súčasne bral do úvahy, že do úvahy pripadá ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za podmienok uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorá skutočnosť vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nemala vplyv na zvýšenie spodnej hranice zákonnej trestnej sadzby, na druhej strane použitie tzv. asperačnej zásady malo za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, čo v danom prípade predstavuje výmeru 20 rokov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu mal súd za to, že účel trestu bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody pri spodnej zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov a 4 mesiacov. Keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne viazaný predchádzajúcimi odsúdeniami uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov, ktorý trest doposiaľ vykonaný nebol. Keďže trest ukladal ako súhrnný, súčasne zrušil výrok o treste z posledného odsúdenia odsúdeného vo veci Okresného súdu Poprad 6T/93/2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Zároveň zrušil aj výroky o treste z ďalších predchádzajúcich odsúdení.

Vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, keďže obžalovaný sa dopúšťal násilnej trestnej činnosti voči blízkej osobe a pod vplyvom návykovej látky - alkoholu, aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného, súd považoval za potrebné tomuto uložiť aj ochranné opatrenia, a to ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi a vyhrážaním a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.